

معرفی و نقد کتاب

فرهنگ آبادیهای مذهبی کشور (۲)

نیم درجه ای طول و عرض جغرافیایی در سطح کشور محاسبه شده و به صورت رقم در حاشیه نقشه ارائه گردیده است لازم به یادآوری است که رقم جمع آبادیهای کشور بر اساس اعداد مندرج در حواشی این جدول از حدود ۶۶، ۵۴ تجاوز نمی کند که در بحث این جدول ملاک عمل قرار گرفته است از بررسی ارقام نشان داده در این نقشه می توان چنین نتیجه گرفت که عرض جغرافیایی هم علاوه بر ارتفاع از سطح دریا نقش سرنوشت سازی در به وجود آمدن آبادیهای کشور داشته است. اگر چنانچه اسلامی ایران را بر اساس خط نصف النهار ۵۴ درجه طول شرقی و مدار ۳۲ درجه عرض شمالی به ترتیب به دویخش شرقی غربی و شمالی - جنوبی تقسیم کنیم و ارقام مندرج در حواشی نقشه مورد بحث را در نظر بگیریم به این نتیجه خواهیم رسید که از مجموع آبادیهای کشور ۴۵، ۵۵ یا ۶۸ درصد در نیمه شمالی و بقیه یا ۳۲ درصد در نیمه جنوبی واقع اند که این عدم تعادل معلوم فراوانی نسبی مرتفعات و باران و اقلیم مساعد در نیمه شمالی و مناطق بیابانی و کم باران در نیمه جنوبی است.

در مرحله دوم از مطالعه ارقام جمع آبادیها در طبقه های مداری چنین استنباط می شود که طبقه های واقع بین ۳۴ درجه و ۳۸ درجه عرض شمالی پر آبادی ترین طبقه ها در سطح کشورند زیرا با وجود این که قسمتی از این طبقه های مداری در دریای خزر و بخشی از آن از بیابانهای شمالی کشور می گذرد از مجموع آبادیهای کشور ۳۳۱۶۶ می توان در حدود ۵۰ درصد در همین طبقه قرار گرفته است که شهرها و مراکز پرجمعیت مشهد، تبریز، خدیریه، قوچان، بجنورد، نیشابور، سبزوار، دامغان، سمنان، گرگان، ساری، نوشتر، چالوس، لاهیجان، رشت، پندوازیلی، گرمسار، تهران، کرج، قزوین، زنجان، میانه، قم، ساوه، اراک، همدان، باختران، مهاباد، بیجار، سقز، مراغه و ارومیه را در بر دارد.

در تقسیم بندی کشور به دویخش شرقی و غربی بر اساس خط نصف النهار ۵۴ درجه طول شرقی ملاحظه می کنیم که ۴۳۶۹۴ می توان در نیمه غربی در نیمه شرقی درصد در نیمه شرقی قرار گرفته است که این وضع را هم بایستی نتیجه مستقیم عوامل جغرافیایی مانند ارتفاع از سطح دریا و کم بارانی و امثال آن دانست. از مقایسه تعداد آبادیها در چهار ضلعیهای نیم درجه ای چنین استنباط می شود که رقم آبادیها از صفر در نواحی بیابانی جنوب تا ۷۲۵ در گوشه جنوب غربی دریای خزر که مساعدترین شرایط

از آن جایی که مکانهای مذهبی کشور مورد توجه خاص مولف داشتهند و تهیه کنندگان فرهنگ بوده است مطالعه خاصی از لحظه موقع جغرافیایی این قبیل مکانها در سطح کشور به عمل آمده و حاصل این مطالعه به صورت دو نمودار در صفحه ۱۹ فرهنگ نشان داده شده است که در یکی تعداد مکانهای مذهبی در هر نیم درجه طول و در دیگری در هر نیم درجه عرض جغرافیایی نشان داده شده است (لازم به باد آوری است که در عنوان این دو نمودار کلمات طول و عرض جغرافیایی اشتباهی به چاپ رسیده و خواننده علاقه مند بایستی این اشتباه را اصلاح نماید) یعنی به جای طول در نمودار بالای صفحه عرض و به جای عرض در نمودار مابین صفحه طول بنویسد. در این نمودارها آنچه در وله اول به چشم می خورد کثرت مکانهای مذهبی در طبقه بین ۳۵ و ۳۸ درجه عرض جغرافیایی است که در باره آن قریباً بحث به عمل خواهد آمد، در جای دیگر فرهنگ پراکنده آبادیهای کشور واقع در هر یک درجه و هر نیم درجه طول و عرض جغرافیایی مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته و حاصل این بررسی در دو نقشه نشان داده شده است صفحه ۱۷ فرهنگ پراکنده آبادیهای کشور را در هر یک درجه طول و عرض جغرافیایی نشان می دهد در این نقشه که از نظر جغرافیایی بسیار جالب است و با یک نظر می توان اهمیت ارتفاع را در پراکنده آبادیها و به دنبال آن پراکنده جمعیت و عمران و آبادی و اقتصاد را به طور کلی در سطح کشور درک نمود و با کمی تأمل و با در نظر گرفتن پراکنده ناهمواریهای کشور می توان استنباط کرد که چگونه کوهپایه ها و دره های البرز و زاگرس و همچین رشته های مرکزی و شرقی در فراهم کردن زمینه برای ایجاد آبادیها سرنوشت ساز بوده اند و در مقابل چگونه اهربین خشکی و کمر آبی که مناطق خشک داخلی کشور را ایجاد کرده مانعی در توکین ایادیها بوده است. تنها نکته قابل تأمل در این نقشه کمی نسبی آبادیها در نواحی کوهستانی استان فارس است که بایستی دلیل آن را جستجو کرد.

نقشه صفحه ۱۸ فرهنگ که تهیه آن مبتلزم محاسبات فراوان بوده و به نظر این این نویسنده یکی از نقشه های بسیار جالب و مهم فرهنگ به شمار می رود تعداد آبادیهای کشور را در هر نیم درجه طول و عرض جغرافیایی نشان می دهد. علاوه بر این جمع آبادیهای واقع در هر طبقه

از آن جایی که رفع این اختلافات مستلزم صرف وقت فراوان است رقم ۸۰۷۱۷ که ظاهرا در تمام جدولها و نقشه ها و نمودارهای فرهنگ ملک عمل بوده در اینجا هم صحیح فرض شده است ولی باید در چاپهای بعدی فرهنگ این اختلاف مورد عنایت قرار گیرد.

در این رابطه باید در نظر داشت که تا زمانی که در جمهوری اسلامی ایران یک موسسه یا سازمان یا مرکز مسول خاصی برای نظارت در نامگذاریهای جغرافیایی و طبقه بندي آنها بر اساس تقسیمات کشوری یا نواحی جغرافیایی با برمنای ضوابط دیگری به وجود نیامده ما هرگز نخواهیم توانست در باره تعداد قطعی نامها اظهار نظر نماییم و در نتیجه از هیچ فرهنگی که در باره آبادیهای کشور نوشته می شود نباید انتظار داشت که از لحاظ رقم آبادیها یا وضع نامها کامل و خالی از نقص باشد. این نکته در شرایط فعلی از اهمیت خاصی برخوردار است زیرا که از طرفی کشور ما یک جنگ خانمانسوزی را پشت سر گذاشته که صدها آبادی را از میان برده و از طرفی دیگر در حال توسعه و نوسازی چشم گیری قرار داد که صدها آبادی جدید را موجب می گردد و در نتیجه هر رقم و عددی که در باره تعداد آبادیها عنوان شود بایستی با احتیاط تلقی گردد.

از این لحاظ «فرهنگ آبادیها و مکانهای مذهبی کشور» در عین اینکه غنی ترین فرهنگی است که تاکنون در کشور ما به چاپ رسیده نواقصی دارد که در چاپهای بعدی بایستی به تدریج از میان برداشته شود و در اینجا صرفاً برای کمک به تکمیل فرهنگ و بهتر شدن آن بدانها اشاره می شود:

اولاً یک اشتباه چاپی در صفحه بندي فرهنگ بروز کرده که استفاده کنندگان بایستی بدان توجه داشته باشند و آن این است که صفحات ۱۹۲ و ۱۹۳ فرهنگ جا به جا به چاپ رسیده به این معنی که از چهارراه تا چهکند باید صفحه ۱۹۲ و از چهکند تا جنایاب صفحه ۱۹۳ باشد ثانیاً تعدادی از نامهای جغرافیایی که در طبیعت و یا در فرهنگهای دیگر وجود دارد در این فرهنگ نیامده از جمله از شاندمن که خیلی از همطنان گیلانی ما بدان منسوب اند، بادی نشده و قطعاً شاندمنها از این امر دلخوش نخواهند بود ثالثاً بعضی نامها از لحاظ تقسیمات کشوری در جای صحیح نیامده چنانکه روستای کنبلج که جزء شهرستان مرند است در رویف روستاهای شهرستان تبریز ذکر شده رابعماً و از همه مهمتر اینکه یک نام جغرافیایی با اختلاف بکی دو دیقه در طول یا عرض جغرافیایی به صورت تکرر آمده در حالی که

جغرافیایی را برای سکونت و عمران و آبادی دارا می باشد تفاوت می کند.

×

از این مزايا و محاسن قابل ستایش این فرهنگ که بگذریم چند جنبه دیگر آن قابل تأمل است که در این باره قبل از هر چیز باید رقم جمع آنادیهای مندرج در فرهنگ را مورد بررسی قرار داد، زیرا این موضوعی است که مورد علاقه همه جغرافیدانان و دوستان ارمان مسائل اجتماعی کشور می باشد.

متاسفانه باید اعتراف کرد که ما هنوز یک رقم رسمی و تایید شده ای از جمع آبادیهای کشور نداریم و متابع مختلف رسمی و غیر رسمی ارقام مختلفی بدست داده اند که از ۶۰ تا ۱۰۰ هزار تفاوت می کنند.

در «فرهنگ آبادیها و مکانهای مذهبی کشور» که مورد بحث ما است این رقم در پایان جدول صفحه ۱۴ که تعداد کل آبادیها را به تفکیک حروف الفبا آورده است. در این باره ۸۰۷۱۷ ذکر شده است. باید باد آور شد که اولاً جمع ارقام ستون ۷۹۳۳۹ می شود و نه ۸۰۷۱۷ که عنوان شده، ثانیاً در جدول یاد شده آشنفچگانهایی به چشم می خورد که باید مورد توجه قرار گیرد، زیرا در بیشتر موارد اختلافات جزئی بین رقم جدول و تعداد نامهای مندرج در متن فرهنگ وجود دارد که می توان از آنها چشم پوشید و لی در چند مورد این اختلافات به قدری شدید است که قابل اغماض به نظر نمی رسد. این اختلاف مخصوصاً در حروف ز، ر، س، ش و ص بشرح جدول زیر دیده می شود.

اختلافات موجود بین ارقام جدول صفحه ۱۴ و متن فرهنگ

حروف الفبا	رقم جدول	رقم واقعی منن فرهنگ	تفاوت
ز	۲۴	۱۴۰۷	+
ذ	۵۲۱۷	۲۴	-
س	۳۱۲۰	۵۲۱۷	+
ش	۵۲۹	۳۱۲۱	+
ص	۲۳	۵۸۰	+
جمع	۹۰۲۳	۱۰۴۵۹	۲۸۶

صفحه ۲۸۸				
۹۰	۴۹ ۵۹	۳۷ ۰۸	لاهیجان	زاکبر
۱۰۰	۴۹ ۵۸	۳۷ ۰۸	لاهیجان	زاکبر
۲۵	۴۹ ۵۹	۳۷ ۰۹	لاهیجان	زاکبر

صفحه ۵۰۶				
۸۵۰	۴۸ ۵۶	۳۷ ۲۵	هشتر	لره
۸۸۰	۴۸ ۵۶	۳۷ ۲۵	هشتر	لره
۸۴۰	۴۸ ۵۷	۳۷ ۲۵	هشتر	لره
۸۴۰	۴۸ ۵۷-	۳۷ ۲۶	هشتر	لره

در این باره لازم به باید اوری است که بین ارقام جمع آبادیها در جدولها و نقشه های فرهنگ که در باره آن بحث کردیم اختلاف قابل توجهی به چشم می خورد که احتمالاً همین تکرار نامها موجب آن بوده است.

× ×

بخش دوم یا ۵۰ صفحه آخر «فرهنگ آبادیها و مکانهای مذهبی کشور» به مکانهای مذهبی اختصاص یافته است تا جایی که این نویسنده اطلاع دارد این اویین باری است که چنین مطالعه ای در باره مکانهای مذهبی ایران به عمل آمده و یا اینکه مولف دانشمند فرهنگ ایران فروتنی کرده و کار این بخش را به صورت اویین گام در راه جمع آوری و تنظیم نام مکانهای مذهبی دانسته اما باید اعتراف کرد که بدون تردید کاری بسیار عظیم انجام شده که از پایه ای جهات واحد و اهمیت و شایان تقدیر است. تنها مرجع مولف دانشمند فرهنگ و همکاران شان نقشه های ۵۰,۰۰۰: ایران بوده که به وسیله سازمان جغرافیایی بر اساس عکس های هوایی مربوط به حدود سی سال قبل ترسیم و چاپ شده است. در این بخش جمعاً ۴۰۸۵ نام از این نقشه ها استخراج و مسیس مانند بخش نامهای عمومی جغرافیایی موردن تحلیل قرار گرفته است به این معنا که کلیه نامهای مکانهای مذهبی در هر ۱۰۰ متر ارتفاع از ۲۸ متر زیر سطح دریا تا ۳۶۸۰ متری که مرتفع ترین زیارتگاه (استانه سماموس در ۵۰ - ۳۶ درجه عرض شمالی و ۲۳ - ۵۰ درجه طول شرقی) است در نقشه ها نشان داده شده و همچنین در هر نیم درجه طول و عرض جغرافیایی مشخص شده در جدولها و نقشه ها و نمودارهای متعددی نشان داده شده است که بسیار جالب توجه و قابل تأمل است. در اویین نمودار این بخش (ص ۴۰۰) تعداد کل مکانهای مذهبی در هر نیم درجه طول و عرض جغرافیایی نشان داده شده است

چنین می توان فرض کرد که این قبیل نامها معرف یک آبادی بیشتر نیستند و تکرار آنها در شمارش نهایی آبادیهای کشوری تاثیر نمی تواند باشد. برای مثال می توان به این شش نام در صفحه ۵۰۵ فرهنگ اشاره کرد:

نام	نام شهرستان	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	ارتفاع
۲۲	لرستان	۴۹-۳۵	۳۷-۱۱	
۱۷	لرستان	۴۹-۳۵	۳۷-۱۲	
۱۸	لرستان	۴۹-۳۵	۳۷-۱۲	
۹	لرستان	۴۹-۳۵	۳۷-۱۳	
۱۰	لرستان	۴۹-۳۵	۳۷-۱۳	
۱۴	لرستان	۴۹-۳۵	۳۷-۱۳	

در این مورد با اطمینان می توان گفت که در شهرستان رشت یک لاکان بیشتر بوده که احتمالاً از پایین تا بالای آبادی ۱۳ متر اختلاف سطح داشته است ولی در فرهنگ به جای یک آبادی علاوه آبادی به حساب آمده است، متناسبانه نظری این مورد در طول فرهنگ کم نیست که لابد علاقه مندان و جغرافیدانان بدان توجه خواهد داشت از جمله می توان به موارد زیر اشاره کرد:

در صفحه ۳۱

نام آبادی	نام شهرستان	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	ارتفاع
۲۸۰	مسجدسلیمان	۴۹ ۱۱	۲۲ ۰۳	
۲۸۰	مسجدسلیمان	۴۹ ۱۱	۲۲ ۰۳	
۲۲۰	مسجدسلیمان	۴۹ ۱۱	۲۲ ۰۳	

صفحه ۳۳

ا ب سردار	بویراحد	سردسر	۱۷۸۰	۵۰ ۶۵	۲۰ ۵۷
=	=	=	۲۰۰۰	۵۰ ۶۵	۲۰ ۵۷
=	=	=	۱۹۰۰	۵۰ ۶۵	۲۰ ۵۷

(در این مورد سه آبادی با مشخصات واحد با اختلاف ارتفاع قابل توجهی ارائه شده اند)

صفحه ۲۷۵

راوند	کاشان	کاشان	راوند
۹۱۰	۵۱ ۲۰	۳۴ ۰۰	
۹۸۰	۵۱ ۲۱	۳۴ ۰۱	
۹۶۰	۵۱ ۲۱	۳۴ ۰۲	

نامهای جغرافیایی مکانهای مذهبی
در فرهنگ اسلامی ایران

بر این پایه از نامهای جغرافیایی مکانهای مذهبی در فرهنگ اسلامی ایران
که در آن مشاهده می شود از آنجه که هست مفیدتر عرضه شود.

تعداد موارد	ناحیه	نام
۱۰ مورد	جیرفت	قدمگاه ابوالفضل(ع)
۵ مورد	میتاب	قدمگاه امام رضا(ع)
۶ مورد	بندرعباس	قدمگاه امیر المؤمنین(ع)
۷ مورد	میتاب	قدمگاه حضرت ابوالفضل(ع)
۵ مورد	بندرعباس	قدمگاه حضرت امیر(ع)
۲ مورد	جیرفت	قدمگاه حضرت علی(ع)
۲ مورد	میتاب	قدمگاه دوازده امام(ع)
۳ مورد	بندرعباس	
۷ مورد	جیرفت	
۱۶ مورد	بندرعباس	
۲۰ مورد	جیرفت	
۱۰ مورد	میتاب	
۱۰ مورد	جیرفت	
۵ مورد	میتاب	
۸ مورد	بندرعباس	
۲ مورد	جیرفت	

که در این فهرست وجود ۷۸ قدمگاه به عنوان مختص مخصوص به امام اول شیعیان در شهرستانهای بندرعباس و میتاب و جیرفت بسیار جالب توجه است.

در پایان لازم به تذکر است که فرهنگ آبادیها و مکانهای مذهبی کشور که با همت و پشتکار یک استاد علاقه مند و همکاران جوانش درگروه جغرافیای بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی فراهم شده و با پژوهیان موسسه جاپ و انتشارات آستان قدس رضوی به صورت شایسته ای به چاپ رسیده کاملترین نامنایمه جغرافیایی است که تاکنون در زبان فارسی تدوین شده و صرف نظر از نقشه ها و جداولی‌های آماری که در باره فوائد آنها اشاره کافی به عمل آمده، از نظر نامهای جغرافیایی زیبینه های مساعدی برای تحلیلها و تجزیه های زبانی و قویی و عقیدتی فراهم می سازد، امید است که در چاپهای بعدی با وقوع نوافع جزئی که در آن مشاهده می شود از آنجه که هست مفیدتر عرضه شود.

پیشنهاد این نویسنده آن است که در چاپهای بعدی یک سیستم آوانگاری منطقی که تلفظ اعلام جغرافیایی نامنوس را آسان سازد برای فرهنگ در نظر گرفته شود.

که به ظاهر با نمودارهای صفحه ۱۹ با همین عنوان نفاوت دارد و معلوم است که نمودارهای صفحه ۱۹ مربوط به کل آبادیها است که در عنوان آن اشتباهی رخ داده و کل مکانهای مذهبی نوشته شده است.

پراکندگی مکانهای مذهبی در سطح کشور تابعی است از پراکندگی آبادیها و جمعیت ولی نقشه پراکندگی که در صفحه ۵۹ فرهنگ آمده شاہت زیبادی به نقشه پراکندگی آبادیها کشور در صفحه ۱۷ فرهنگ دارد بنابراین از ذکر مشخصات آن خودداری می شود.

نامهای جغرافیایی مکانهای مذهبی با پیشوندهای مشخص شده است که کلرت آنها را از جدول زیر می توان استبطاط کرد:

پیشوند امامزاده	۲۲۷۲ مورد
پیشوند قدمگاه	۳۲۸ مورد
پیشوند شاهزاده	۲۹۳ مورد
پیشوند مید	۱۶۸ مورد
پیشوند زیارتگاه	۲۴۰ مورد
پیشوند شاه	۱۰۴ مورد
پیشوند پیر	۹۸ مورد

از میان ۲۲۷۲ مکان مذهبی که با پیشوند امامزاده مشخص شده می توان در حدود ۴۰ نام از ائمه اطهار و اولاد آنها یافت که علاوه بر عنوان امامزاده پیشوندهای دویی مانند پیر، بی بی، بابا، شاه، شاهزاده، شیخ، حضرت، خواجه، سید و سلطان دارند.

این بخش از فرهنگ مورد بحث زیبینه های بسیار مساعدی برای تحلیل و تجزیه های بعدی مخصوصاً از نظر جامعه شناسان و روان شناسان و علاقه مندان به بررسیهای مذهبی و عقیدتی و قویی دارد که می تواند مقالات متعددی درباره آن نویسند که در اینجا به دونمونه آن که جنبه

جغرافیایی دارد اشاره می شود:

(۱) در استانهای ساحلی در بیان خزر فراوانی نامهای مکانهای مذهبی به مراتب بیشتر از جاهای دیگر کشور است مثلاً از ۱۱۸ مورد امامزاده عبدالله که برای تمام کشور در فرهنگ ذکر شده حدود ۳۰ مورد و از ۸۶ مورد امامزاده قاسم که برای تمام کشور آمده ۲۶ مورد با حدود ۳۰ درصد تنها در مازندران دیده می شود.

(۲) مکانهای مذهبی معروف با پیشوند قدمگاه در نواحی ساحلی یا نزدیک به دریای عمان و خلیج فارس به مراتب بیشتر از باقی نواحی کشور به چشم می خورد. مثلاً از جمع ۳۲۸ مکان مذهبی با پیشوند قدمگاه ۱۱۸ تای آن به شرح زیر در این نواحی به ثبت رسیده است: